

Apostlenes gjerninger kapittel 14

- På første misjonsreise i Lyakonia

Oppsummering

- Paulus og Barnabas forkynner i synagogen i Ikonium, og Gud gjør tegn og under ved deres hender. Mange jøder og grekere kommer til tro, men andre av jødene er fiendtlige, befolkningen blir delt i to, og Paulus og Barnabas må flykte når det blir lagt planer om å steine dem.
- De kommer til Lystra, der en lam mann blir helbredet. Folkemassen tror de er Zevs og Hermes, og vil ofre til dem. Paulus og Barnabas får stoppet dem ved å forkynne at de bare er mennesker, og at de må vende om til den levende Gud. Jøder fra Antiokia og Ikonium ankommer, hisser opp folkemengden, og får Paulus steinet. De tror han er død, men disiplene tar seg av ham.
- De drar videre til Derbe, forkynner evangeliet, og vinner mange disipler. Så reiser de samme rute tilbake, oppmuntrer disiplene underveis, setter inn eldste til å lede dem, og seiler så tilbake til utgangspunktet Antiokia, der de blir en lang stund, og forteller menigheten hva Gud har gjort gjennom dem på denne første misjonsreisen.

Et bibelfaglig poeng

Det at Paulus og Barnabas flerrer kappene sine, er en jødisk symbolhandling for å markere avsky eller forskrekkelse over blasfemi, altså gudsbespottelse. I Markus-evangeliets versjon av fortellingen om at det høye råd forhører Jesus, flerrer øverstepresten kappen sin når Jesus sier «Jeg er det (Messias, Sønn av den velsignede)». Paulus og Barnabas står altså midt blant hedningene de forkynner blant, men holder fast på en del av sine jødiske skikker, og den jødiske tro på at det er blasfemi å kalle mennesker for Gud.

En gave

Når Paulus og Barnabas skal hindre befolkningen i Lystra å tilbe dem som guder, viser de til at den levende Gud ved sine velgjerninger ikke lot dem mangle vitnesbyrd om seg. Han sendte regn og grøde i rett tid, gav dem føde og fylte hjertene med glede (vers 15-17). Vi kan fristes til avgudsdyrkelse, eller til å dyrke oss selv. Å fokusere på Guds mange gaver til oss kan hjelpe oss til ikke å falle for den fristelsen.

En utfordring

Paulus og Barnabas oppmuntrer disiplene til å holde fast ved troen, og sier «Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler» (vers 22). Paulus har nettopp fått kjenne dette på kroppen, ved å bli steinet i Lystra (vers 19). Vi kjenner oss ikke igjen i den type forfølgelse. Men er det noen trengsler vi kan kjenne oss igjen i, eller som vi må ta høyde for å oppleve fordi vi tror på Jesus?

En bønn

Gode Gud. Takk for at du er den eneste, levende Gud. Takk for alle gaver du har gitt meg. Hjelp meg til alltid å holde fast ved deg, uansett hvilke trengsler som kan ligge foran meg. Gi meg styrke til alltid å fortelle om Jesus i handling og ord, og til å tåle de konsekvensene det måtte få for meg.